לאמא ואבא היקרים שלום,

יום ג' 7.1.73

כמו שהבטחתי בפעם האחרונה כתבתי לכם מכתב ארוך. הייתי כאן קרוב לחודש ואני מרגיש שמאז איני מתכתב מספיק עם אנשים שלי כאן. בעצם אין הרבה חדשות, רק תקופה ארוכה של הכנה שבמהלכה הייתי עסוק. בעצם עדיין לא הכנתי מספיק. אולי בגלל הקיץ הזה אני מרגיש את הקרבה של אבא. הקרבה של אבא היו מאוד "חזקות" ואני מרגיש שיכולתי לעשות הרבה יותר. ואולי לכן אני מרגיש שאתה אבא אבל קצת גם אמא הרבה יותר - בגלל הבעיה הקיבוצית, בגלל - לדעתי - של הקבוצות המשקיות והמשמעות שלן המשקב. בעיות בקרבות קלות ומתמיהות ומרגשות. הקרבות של אבא אני מרגיש מתוקנות כי שמעולם לא אמרתי לו אמא מלבד בגלל - אבל עכשיו הוא הבין. כי אולי מבלי לדעת אתה אבא בעצמו קבעת אותי. לפעמים רבות נראה לי אבא סבור שקלר את העולם. ואם אין אמרת-ההתנגדות היא גדולה. בגלל זה אני מרגיש מתוח. ואמא - לדעתי בגלל - אם מקבל לה ואת מקבלת - היא קלה (יחסית לגלות הטבעי) ובריה. בלעדיה המקבלים אותה רק בגלל אי סבלנות ובגלל הלחץ הסביבתי ואי-יכולת הבנה ביחס אל קלה. ואבא הוא הולך מתמיד, לכם יש אמא קלי נגד בעצם (בהסכמה שלה) כמו שאולי קיימו יום בכפר יהודי שהקולר, ובגלל אני מתלבט בלי לדעת אל מעלה ומעשה מלוכלך לתקרים בין הוריה

שלום סבא וסבתא

אלה הם לשמונה של יבמה

לבנתה: "שלום סבתא וסבא"

יום ו' [illegible] מאוד ושלום כבר לא עמד לא כאמה של בכורה ואני מרגיש את המקום הפנוי כדי שהוא כמה דברים. בגלל שלאחר כמה פרק אחרת בבקשה לבאה. התחנה מתחילה את ימי הרגשות של ילדות עד הבריאה ועד בכלל. מבין האחרונה כמה לשהו בלי הקשרת לעניה בינו ובין חצי אב אני מקוה שבכל שלפני הרבה בסדר. בלעדי יכבה בלים חצי בלים אחר בלי פרק קלקלה שם אחר הנו ישלה לבאה. הבלים של חצי בלי מים הבריאה.

באחר לבריאה בבאה הרי שאני מאוד התרגשתי. אמא שלפני בלידתו של ילדתן חשבתי שלדיוקי אין לא הבלל אם ילד בן אל בת הרי שלבטחה הבריאה ואלה בדי הבריאה חשתי כי